

Til lovforslag nr. L 38. Betænkning afgivet af miljø- og planlægningsudvalget den 6. februar 1980

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med miljøministeren. Udvalget har desuden stillet en række spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Som bilag til betænkningen er optrykt et notat, der er fremsendt af miljøministeren til udvalget i fortsættelse af det afholdte samråd.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis medlem af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Svend Andersen (S) Camre (S) fmd. Demsitz (S) Jytte Hilden (S) Erik Holst (S)

Erik B. Smith (S) Taanquist (S) Bolvig (RV) Svend Erik Hovmand (V)

Bundgaard Nielsen (V) Dyremose (KF) Niels Andersen (KF) Steffensen (KrF),

Margrete Auken (SF) Waldorff (VS) Thorndahl (FP), nfm. Maisted (FP)

Partierne CD og DR var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.

Notat

til ministeren til brug ved samrådet vedrørende forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter onsdag den 6. februar 1980, kl. 10.30, med folketingets miljø- og planlægningsudvalg

Samrådspørgsmål A.

Der ønskes en uddybning af ministerens besvarelse af spørgsmål 2 vedrørende kemiske stoffer anmeldt i et andet EF-land. Det ønskes herunder specielt oplyst, hvilke muligheder danske myndigheder har for at stille krav *dels* til sådanne stoffers ibrugtagen her i landet (f. eks. den nævnte mulighed for krav om meddelelse herom til danske myndigheder) og *dels* til stoffets senere anvendelse her i landet.

Svar:

For så vidt angår spørgsmålet om myndighedernes mulighed for at stille krav til stoffer, der er anmeldt i et andet EF-land i forbindelse med stoffets markedsføring i Danmark, kan følgende oplyses:

EF-direktivet er ikke til hinder for, at danske myndigheder (i overensstemmelse med lovens § 17) stiller krav om, at stoffet ikke må importeres, før de danske myndigheder er underrettet.

6. ændring af 1967-direktivet indebærer, at anmeldelse i ét af EF-landene betragtes som anmeldelse i samtlige EF-lande. Det modtagende lands myndigheder fremsender anmeldelsen til EF-kommissionen, som derefter sender anmeldelsen til samtlige medlemslande.

Det er forudsat i direktivet, at myndighederne i det land, hvor anmeldelsen indgives, tager stilling til den af anmelderen foreslåede klassificering og mærkning. Disse myndigheder kan også, hvis det skønnes nødvendigt, forlange yderligere undersøgelser foretaget af anmelderen.

Dersom de danske myndigheder efter at have modtaget anmeldelsen via EF-Kommissionen finder, at anmeldelsen indeholder oplysninger af en sådan art, at yderligere undersøgelser burde have været forlangt, må de

danske myndigheder rette henvendelse herom til myndighederne i det land, hvor anmeldelsen blev indgivet.

Anmeldelse af bemyndigelsen i § 17 indebærer, at hvis et stof er anmeldt i et andet EF-land i overensstemmelse med de i EF fastlagte minimumskrav og anmeldelsen er accepteret i dette EF-land, betragtes det som anmeldt i Danmark. Dette betyder, at vi ikke kan kræve en anmeldelse i Danmark af stoffet, inden det må markedsføres.

Som nævnt er det tanken at fastsætte regler om, at en dansk importør af et stof, der er anmeldt i et af de øvrige EF-lande, skal meddele de danske myndigheder, at stoffet importeres her til landet.

For så vidt angår spørgsmålet om regler vedrørende den senere anvendelse her i landet, kan følgende oplyses:

Regler om begrænsninger i stoffers anvendelse her i landet er ikke omfattet af EF-direktivet og kan derfor gennemføres nationalt.

Hvadenten et stof anmeldes her i landet eller importeres her til landet efter at være anmeldt som nyt stof i et andet EF-land, har de danske myndigheder mulighed for at fastsætte bestemmelser om begrænsninger i stoffets anvendelse. Også over for senere anvendelser af et anmeldt stof vil der kunne gribes ind.

Bestemmelser om anvendelsesbegrænsninger inden for den gældende giftlovgivnings område er fastsat i bekendtgørelse nr. 349 af 16. juni 1977 om anvendelse af gifte og sundhedsfarlige stoffer til specielt angivne formål. Som eksempler på sådanne anvendelsesbegrænsninger kan nævnes

- begrænsning i anvendelsen af bly- og cadmiumholdige glasurer,
- begrænsning i anvendelsen af organiske blyforbindelser,

- forbud mod anvendelse af methanol i motorkølevæske,
- forbud mod visse stoffers anvendelse i håndildslukkere,
- fastsættelse af maksimumsgrænser for visse stoffers tilstedeværelse i malerfarver.